

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Ловеч, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: П. ПЕНОВ
РАДОСЛАВ А.

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА
като разгледа докладваното от П. ПЕНОВ Въззивно гражданско дело № 20224300500503 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 -273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от „Алекса“ ЕООД против решение № 260019/11.08.2022 г., по гр.д.№ 872/2019 г. на РС – Ловеч, с което съдът е отхвърлил предявения от „Алекса“ ЕООД против Р. Й. Д. в качеството му на ЧСИ с рег. № ***, иск по чл. 74 ЗЧСИ за заплащане на сумата от 126,90 лв., претендирана като обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразно принудително изпълнение по изпълнително дело № 891/2018 г., и е разпределил отговорността за разноските между страните, осъждайки въззивника да заплати на Р. Й. Д. сумата от 310 лв.

Във въззивната жалба се правят оплаквания за неправилност на решението, с поддържане на съображения за нарушения на материалния закон и необоснованост, свеждащи се до: неправилно възприемане от съда в едно цяло размера на вземането на сумата по изпълнителните титули на вискателя и присъединения такъв (ТД на НАП – Ловеч), вместо самостоятелно анализиране размерите на вземанията, с оглед различния характер на първоначалния и присъединения вискател; изграждане на грешен извод за значителен размер на вземанията по изпълнителното дело, оправдаващ прилагане от ЧСИ на обезпечителни способности съобразно общият размер на вземанията, а не съобразно спецификата на отделните вземания и качеството на вискателите; неправилен извод за правомерно извършване на наложените обезпечения и изпълнителни способности, в съответствие с чл. 18

ЗЧСИ, с чл.136, т. 6 ЗЗД, с чл. 428, ал. 2, изр. 2 и чл. 457 ГПК; неправилен извод за съществуваща по закон възможност за ЧСИ да поддържа наложените обезщетения до събиране на разноските; неправилен изграден извод за липса на вреда от извършеното незаконосъобразно изпълнително действие, изразяващо се допусната несъразмерност при извършване на опис върху възбранения недвижим имот. Във въззивната жалба е направено искане за отмяна на обжалваното решение, за постановяване на ново такова, с което да се присъди претендираното обезщетение.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК от въззиваемия е постъпил писмен отговор, в който се дава становище за неоснователност на оплакванията във въззивната жалба, моли се за потвърждаване на обжалваното решение и за присъждане на разноските за въззивното производство.

Въззивникът-ищец участва в съдебното заседание чрез пълномощника адв. А. К., който поддържа жалбата, навежда доводи за нейната основателност, моли за отмяна на решението и за уважаване на предявения иск.

Въззиваемият-ответник взема участие в съдебното заседание чрез процесуалния представител по пълномощие адв. А. Ч., който оспорва въззивната жалба, навежда съображения за нейната неоснователност, респ. за правилност на атакуваното решение, моли за потвърждаването му и за присъждане на разноските по делото.

Ловешкият окръжен съд, след като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

Първоинстанционното производство е образувано по предявен от „Алекса“ ЕООД против Р. Й. Д. в качеството му на ЧСИ с рег. № *** с иск по чл. 74 ЗЧСИ за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 126,90 лв. Поддържаното фактическо основание на иска е очертано от ищеца като настъпили в имуществената му сфера имуществени вреди, изразяващи се в заплатени недължими такси и разноски по изпълнително дело № 891/2018 г. по описа на ЧСИ Р. Д., в резултат на незаконосъобразно действие на ответника по същото изпълнително действие.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника за направени защитни възражения за неоснователност на иска, основани на твърдения и доводи за липса на елементите на фактическия състав на непозволено увреждане.

Предвид извода за допустимост на обжалваното съдебно решение, съдът следва да провери неговата правилност по оплакванията, посочени във въззивната жалба (чл. 269 ГПК)

Като обсъди събраните пред първата инстанция доказателства по отделно в тяхната съвкупност и взаимовръзка и като съобрази становищата на

страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Изпълнително дело № 20188800400891 по описа на частен съдебен изпълнител Р. Д. с рег. № *** със страни Община Ловеч (взискател) и „Алекса“ ЕООД (длъжник по изпълнението) е образувано по възлагателно писмо за събиране на публични вземания на Община Ловеч (вх. № 11772/02.08.2018 г.). В същото писмо е означено, че с влезли в сила актове за установяване на задължения (по акт № АУ000278/15.02.2018 г. – за данък върху недвижимите имоти и по акт № АУ000279/15.02.2019 г. – за такса битови отпадъци) са установени задължения на „Алекса“ ЕООД към Община Ловеч за заплащане на 390,21 лв. – главница и 76,20 лв. лихва, като от общината е поискано образуване на изпълнително дело, като на съдебния изпълнител са възложени правомощията по чл. 18 ЗЧСИ.

В разпореждането за образуване на изпълнителното дело от 02.08.2018 г., частният съдебен изпълнител е приел 66 лв. разноски във връзка с изпълнителното производство, вкл. юрисконсултско възнаграждение, указал е че разпореждането в частта за разносните подлежи на обжалване по реда на чл. 435, ал. 2 ГПК, разпоредил е да се изпрати уведомление до НАП по чл. 191, ал. 2 ДОПК, разпоредил е да се извърши имуществено проучване на длъжника чрез справка НАП/НОИ и справка БНБ, разпоредил е да се изпрати призовка за доброволно изпълнение до длъжника „Алекса“ ЕООД.

В отговор на запитването от частния съдебен изпълнител, по изпълнително дело № 20188800400891 е постъпило удостоверение изх. № 110371801621392/07.08.2018 г. на ТД на НАП Велико Търново, от което е видно, че „Алекса“ ЕООД има задължения към държавата в общ размер на 16 488,44 лв., с оглед на което и на основание чл. 458 ГПК с разпореждане от 07.08.2018 г. е разпредено присъединяване на държавата като взискател за същото вземане. От удостоверение изх. № 110371801621392/07.08.2018 г. на ТД на НАП Велико Търново се установява, че е наложен запор върху лек автомобил марка М., модел *** *, собственост на длъжника.

На 13.08.2018 г. частният съдебен изпълнител е изпратил до Община Ловеч справка за декларирано имущество (№ 15155) и искане за данъчна оценка (изх. № 15156) за поземлен имот идентификатор 43952.180.7 по КKKP на гр. Ловеч.

Със запорни съобщения от 20.08.2018 г. (изх. № 15402 и изх. № 15400) частният съдебен изпълнител е поискал налагане на запор върху сметки на „Алекса“ ЕООД в „Централна кооперативна банка“ АД и „Първа инвестиционна банка“ АД. С уведомление за наложен запор от 20.08.2018 г. (изх. № 15398) до ОДП Ловеч, Пътна полиция, частният съдебен изпълнител е поискал налагане на запор върху лек автомобил марка М., модел *** *, собственост на „Алекса“ ЕООД. Въз основа на искане за вписване на възбрана изх. № 15397/20.08.2018 г. на ЧСИ Р. Д. с рег. № *** по изпълнително дело № 20188800400891, на 21.08.2018 г. е вписана възбрана (вх. № 4016/, т. I, № 238 на Служба по вписванията) върху поземлен имот с идентификатор

43952.180.7 по КKKP на гр. Ловеч, собственост на „Алекса“ ЕООД, а с уведомително писмо с изх. № 15404/20.08.2018 г. е изпратено съобщение до Община Ловеч за насрочена дата за опис на недвижим имот на длъжника - на 19.09.2018г., от 10:00 часа.

На 20.08.2018 г. частният съдебен изпълнител е изпратил покана за доброволно изпълнение изх. № 15396/20.08.2018 г., в която са отразени вземанията на Община Ловеч и на НАП в общ размер на 18 638,93 лв., наложените запори, възбрани и опис, като в поканата е указано, че в частта за разносните поканата подлежи на обжалване по съответния ред и в съответния срок. От разписката на поканата е видно, че същата е връчена на длъжника на 27.08.2018г.

С писмо изх. № МП-998/21.08.2018 г. Община Ловеч е уведомила ЧСИ Р. Д., че длъжникът „Алекса“ ЕООД е погасил изцяло задълженията си към общината по образуваното изпълнително. В писмото е изведено искане за събиране на дължимите от длъжника такси и разноси и за прекратяване на изпълнителното дело.

Частният съдебен изпълнител е съобразил извършените плащания към Община Ловеч в общ размер на 468,46 лв., удостоверявайки ги в протокол за извършено погасяване от 21.08.2018 г., в който документ е означил, че след извършеното плащане размерът на неплатените задължения е 16 486,44 лв.

До „Алекса“ ЕООД е изпратено съобщение изх. № 15568/22.08.2018г. за актуалния размер и структурата на неплатеното задължения, според което 16 486,44 лв. са присъединени публични вземания и 1712,15 лв. - такси по ТЗЧСИ. До ТД НАП Ловеч е изпратено съобщение изх. №15567/22.08.2018 г. от ЧСИ Р. Д. за становище по движение на изпълнителното дело, с оглед постъпило от длъжника плащане към Община Ловеч след образуване на изпълнителното дело.

В писмо изх. № С180011-178-0022056/30.08.2018 г. на ТД НАП Велико търново до ЧСИ Р. Д. се дава отговор, че с оглед подадената от Община Ловеч молба за прекратяване на изпълнителното дело, държавата в лицето на ТД на НАП Велико Търново ще продължи събирането на задълженията по реда на ДОПК. Върху писмото е положено разпореждане „да се съобрази“ от 04.09.2018 г.

По изпълнителното дело е постъпила молба вх. № 13227/05.09.2018 г. от длъжника „Алекса“ ЕООД, в която е направено искане към частния съдебен изпълнител за изпълняване на задължението по закон за постановяване настъпване на прекратяване по право на изпълнителното производство и за прекратяване на изпълнителното производство срещу „Алекса“ ЕООД. В молбата е направено искане за вдигане на наложените запори и възбрани, както и възражение за недължимост на начислените от съдебния изпълнител такси и разноси.

Със съобщение изх. № 16588/10.09.2018 г. частният съдебен изпълнител е уведомил длъжника „Алекса“ ЕООД, с оглед приключване на изпълнителното производство разносните в размер на сумата от 261,12 лв. (такси по чл. 26 ТТЗЧСИ) следва да се заплатят от длъжника, за което е определен двуседмичен срок. Съобщението е получено от „Алекса“ ЕООД на 11.09.2018 г. чрез Н. Л..

С молба вх. № 13598/14.09.2018 г. от „Алекса“ ЕООД се поддържа искането за прекратяване, като се оспорва дължимостта на сумите по сметки

№ 16361 и № 16362 от 10.09.2018 г.

С постановление по протокол изх. № 1133/17.09.2018 г. изпълнителното дело е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 от ГПК, като е разпоредено вдигане на обезпечителните мерки след влизане в сила на постановлението за прекратяване.

От приетите разпечатки на сметки № 16361 и № 16362 от 10.09.18 г. се установява, че общият размер на означените в тях задължения за разноси по изпълнително дело № 20188800400891 по описа на частен съдебен изпълнител Р. Д. с рег. № *** е 224,22 лв. - по сметка № 16361 и 36,90 лв. - по № 16362.

Двете суми са били претендирани по реда на заповедното производство, като по ч.гр.д. № 2148/2018 г. на РС Ловеч е издадена заповед за изпълнение за сумата от 261,12 лв. С оглед постъпило възражение по чл. 414 ГПК от вискателя Р. Й. Д. против „Алекса“ ЕООД е предявен иск за установяване на вземанията по заповедта, като решение № 377/29.08.2019 г., по гр.д. № 10/2019 г. на РС Ловеч, съдът е признал за установено, че е налице вземане в размер на 251,12 лв. и е отхвърлил иска за горницата до пълния претендиран размер от 261,12 лв. С решение № 9/16.01.2020 г., по в.гр.д. № 654/2019 г. на ОС Ловеч, е отменено решение № 377/29.08.2019 г., по гр.д. № 10/2019 г. на РС Ловеч за разликата над сумата от 196,14 лв. до 251,12 лв., като искът по чл. 422 ГПК е отхвърлен и за тази разлика.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че сумата от 126,90 лв. включва: 36 лв. - такса по т. 10 ТТРЗЧСИ с начислен ДДС; 54 лв. – такса по т. 9 от ТТРЗЧСИ с начислен ДДС; и 36,90 лв. - такси по т. 31 ТТРЗЧСИ. Установява се ор заключението, че сумата е платена чрез извършване на суми по решение по решение № 9/16.01.2020 г., по гр.д. № 654/2019 г. на ОС Ловеч, постъпили няколкократно по сметката на Р. Й. Д., като първото постъпване е на 03.02.2020 г., а последното – на 28.10.2020 г. От заключението се установява, че за прихващането то Р. Й. Д. е съставен протокол от 30.10.2020 г., в който е записано, че задълженията по коригирани сметки № 16361 и № 16362 от 10.09.18 г., заедно с лихвата за забава, са изцяло погасени.

При така установените факти настоящата инстанция прави следните правни изводи:

Предявеният иск по чл. 74 ЗЧСИ за заплащане на сумата от 126,90 лв., претендирана като обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразно принудително изпълнение по изпълнително дело № 891/2018 г. е неоснователен.

Възприетата в чл. 441 ГПК формулировка налага извода за деликтния характер на отговорността на съдебния изпълнител. Спецификата на същата отговорност е, че деликтът се изразява в процесуално незаконосъобразни действия на органа на принудителното изпълнение. Освен процесуалната незаконосъобразност неговите действия или бездействия в изпълнителното производство, отговорността на съдебния изпълнител се основава и на вреда в сферата на лицето, претендиращо заплащане на обезщетение, настъпила в резултат от същите незаконосъобразни действия и бездействия.

В случая тези предпоставки липсват. Не е налице поддържаната

процесуална незаконосъобразност, изразяваща се според ищеца в извършване от съдебния изпълнител на изпълнителни действия, които не са били необходими с оглед обема на дълга, и за чието извършване от съдебния изпълнител е била начислена без основание такса, възложена като задължение в тежест на ищеца - длъжник в изпълнителното производство в размер на 126,90 лв. (твърдяна от ищеца вреда).

Извършените от частния съдебен изпълнител действия от образуване до прекратяване на изпълнителното дело са в съответствие със закона. Извършеното от него проучване на имущественото състояние на длъжника, чрез набавяне на справки и документи, е по възлагане от взыскателя Община Ловеч (чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ). Чрез тях съдебният изпълнител е подготвял налагането на изпълнителния заповест и възбрана, с оглед предстоящо предприемане на съответните изпълнителни способи за осребряване. Заради постигане на установения в закона ефект на заповеста и възбраната, проучването на имущественото състояние на длъжника (при направеното възлагане от взыскателя е извършено преди изпращане на поканата за доброволно изпълнение (чл. 428, ал. 2 и чл. 449, ал. 1 и 2 ГПК). Съобразявайки, че държавата винаги се счита присъединен взыскател за дължимите ѝ от длъжника публични вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението (чл. 458 ГПК), съдебният изпълнител е поискал от съответната териториална дирекция справка за размера на публичните задължения на длъжника на основание чл. 191 ДОПК. Включването на публичните задължения в поканата за доброволно изпълнение, наред със задължението на взыскателя и дължимите такси, е в съответствие с чл. 428 ГПК, доколкото длъжникът следва да бъде информиран за обема на неговите задължения, за чието доброволно изпълнение му се определя срок. При конкретния етап от изпълнителното производство, именно този обем от дълга е определящ и за преценката при налагане на изпълнителните заповести и възбрани, които също се съобщават с поканата за доброволно изпълнение (чл. 428, ал. 2 ГПК). Проучване имущественото състояние на длъжника чрез набавяне на справки и документи, с цел налагане на заповест и/или възбрана, е извършено от частния съдебен изпълнител правомерно, в съответствие с цитираните разпоредби. Чрез извършването му на този етап от изпълнителното производство се обезпечава потенциала за удовлетворяване на дълга, означен в поканата за доброволно изпълнение, защото се установява имуществото на длъжника, което би се осребрило при липса на доброволно изпълнение. Ето защо частният съдебен изпълнител не може да бъде упрекнат в нарушаване на процесуалния закон чрез извършено от него проучване на имуществото на длъжника преди поканата за доброволно изпълнение, при съобразяване и размера на неудовлетворените публични вземания, наред с вземанията на взыскателя Община Ловеч. В този смисъл се явява неоснователно оплакването във въззивната жалба за извършено от районния съд възприемане в общ размер на вземанията за сумата по изпълнителните титули на взыскателя и на

вземанията за присъединения по право взыскател (държавата, чрез ТД на НАП, офис Ловеч), вместо самостоятелно съобразяване на техните размери, с оглед различния статут на кредиторите, както и оплакването за изграден погрешен извод относно значителния размер на вземанията по изпълнителното дело, оправдаващ прилагане от ЧСИ на обезпечителни способи съобразно общият размер на вземанията, а не съобразно спецификата на отделните вземания и качеството на взыскателите. Както се посочи, заради постигане на установения в закона ефект, проучването на имущественото състояние на длъжника се извършва преди изпращане на поканата за доброволно изпълнение, а означеният в нея дълг (включващ и съобщените публични вземания) се явява определящият критерий при налагане на запорите и възбраните, съобщавани с поканата за доброволно изпълнение (чл. 428, ал. 2 и чл. 449, ал. 1 и 2 ГПК). В този смисъл е неоснователно и възразението за несъразмерност на наложените от частния съдебен изпълнител заповори и възбрана. Отделно от това, освен че е съобразена с размера на задължението, преценката на съдебния изпълнител при налагане на запора и възбраните отчита и възможността вземанията да останат неудовлетворени, при евентуалното им неналагане (чл. 442а, ал. 1 ГПК). При евентуална несъразмерност, длъжникът разполага със защита по чл. 442а, ал. 2 или по чл. 443 ГПК, но в случая реализирането ѝ не е било поискано, именно заради прекратяване на изпълнителното производство по искане на взыскателя и постановеното от съдебния изпълнител вдигане на запорите и възбраната. Предвид липсата на извършено нарушение на правилото за съразмерност, не би могло да се приеме за основателно и поддържаното в жалбата оплакване за неправилно изграден извод от районния съд за липса на вреда от допуснатата несъразмерност при извършване на опис върху възбранения недвижим имот.

Не е налице и твърдяната от ищеца вреда от незаконосъобразно принудително изпълнение, изразяваща се в събиране на недължими такси в изпълнителното производство в размер на 126,90 лв. Тази сума е дължима, доколкото за разноските в изпълнителното производство е издадена заповед за изпълнение в полза на Р. Й. Д. против „Алекса“ ЕООД (по ч.гр.д. № 2148/2018 г. на РС Ловеч) и с влязло в сила съдебно решение по предявен по реда на чл. 422, вр. чл. 415 ГПК иск е прието за установено, че ищецът има вземане против ответника за сумата от 196,14 лв. (по гр.д. № 10/2019 г. на РС Ловеч и по в.гр.д. № 654/2019 г. на ОС Ловеч). След като с влязъл в сила съдебен акт е признато дължимост на вземанията за разноски по изпълнителното дело в размер на 196,14 лв. и че в тази сума влизат таксите за извършване на справка на длъжника и неговото имущество и за налагане на заповори и възбрани, начислени от съдебния изпълнител по сметка № 16361/10.09.2018 г. (вж. мотивите на двете съдебни решения), няма как да се приеме, че е налице вреда в размер на сумата от 126,90 лв., доколкото тя е обхваната от силата на присъдено на съдебното решение, установяващо вземанията по заповедта. Неоснователно е оплакването срещу изградения от

районния съд извод относно съществуваща по закон възможност за ЧСИ да поддържа наложените обезпечения до събиране на разноските. В случая частният съдебен изпълнител е разпоредил вдигане на наложените запори и възбрана след влизане в сила на постановлението му за прекратяване на изпълнителното производство по молба на вискателя, т.е. тяхното действие не е било поставено в зависимост от събирането на дължимите по изпълнителното дело разноски, за чието установяване частният съдебен изпълнител е водил против длъжника отделно съдебно производство.

По изложените съображения съдът счита, че предявеният от „Алекса“ ЕООД против Р. Й. Д., действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ по чл. 74 ЗЧСИ за заплащане на сумата от 126,90 лв., претендирана като обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразно принудително изпълнение по изпълнително дело № 891/2018 г.

Предвид гореизложеното, въззивната жалба се явява неоснователна по посочените в нея оплаквания (чл. 269 ГПК), а решението на първоинстанционния съд е правилно и следва да бъде потвърдено, доколкото направените от настоящия състав изводи относно неоснователността на предявения иск съвпадат с крайните такива на районния съд.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК въззивникът-ищец следва да заплати разноските на въззиваемия-ответник, които са доказани в размер на 300 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 271, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260019/11.08.2022 г., по гр.д. № 872/2019 г. на РС – Ловеч.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Алекса“ ЕООД, с ЕИК 110009283, със седалище и адрес на управление: гр. Ловеч, ул. „Оборище“ № 1 да заплати на Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: 110041434, с адрес на кантората: *** сумата от 300 лв., представляващи сторени по делото разноски за въззивна инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____